

Karakó Adélnak nem jár semmi

PRÓZA - LXI. évfolyam, 10. szám, 2017. március 10.

Tudod, mi a furcsa? Hogy még akkor is kérdeztél, amikor ott álltam az előszobában. Fél perccel azelőtt léptél be az ajtón, én meg, amikor meghallottam a kulcs zörgését, behajítottam a bőröndöt a kishálóba, hogy meg ne lásd. Beléptél, futólag rám mosolyogtál, aztán elkezdted kérdezni, hogy nem felejtettem-e el a szülőit, ma lesz ötkor, külön szóltak, hogy legyenek ott az apukák is, amúgy meg mit ennék vacsorára, van máj a fagyasztóban, jó lesz? Jó lesz? Ezt kérdezted, én meg álltam, nem tudtam megmozdulni, mert te kérdeztél, de nem a jó kérdéseket, mert azt kellett volna kérdezned, hogy mi az a bőrönd a szoba közepén, és miért nem mentem el, miért nem mentem el végül, pedig annyira akartam. Akkor még vártak, aztán két nap múlva elnémult a telefon, akkor kaptam a szívrohamot, a mentősök is folyton kérdezgettek a kórház felé menet.